

รายงานการประชุม  
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ  
ครั้งที่ ๗/๒๕๕๔  
วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔  
ณ ห้องประชุม ๒๐๒ ชั้น ๒ กรมควบคุมมลพิษ

---

ผู้มาประชุม

- |                                                                                                                 |               |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------|
| ๑. นางสาว มุตตามระ<br>ผู้ทรงคุณวุฒิ                                                                             | ประธานกรรมการ |
| ๒. นางศรีจันทร์ อุทัยภาส<br>ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน<br>แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม    | กรรมการ       |
| ๓. นางสาวรณนา จุ่งรุ่งเรือง<br>ผู้อำนวยการกองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง<br>แทนปลัดกรุงเทพมหานคร                  | กรรมการ       |
| ๔. นายชาติ หงษ์เทียมจันทร์<br>ผู้อำนวยการสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม<br>แทนอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ | กรรมการ       |
| ๕. นายสายเมธ ธารนพงษ์<br>นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ<br>แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก                               | กรรมการ       |
| ๖. นายศุภพร ภูเกษมวรังกุล<br>นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ<br>แทนอธิบดีกรมเจ้าท่า                                      | กรรมการ       |
| ๗. นายกิจจา หมอกเจริญ<br>หัวหน้าฝ่ายแนวเขตการปกครอง<br>แทนอธิบดีกรมการปกครอง                                    | กรรมการ       |
| ๘. พตท. สรพงษ์ นาคะโยคี<br>สารวัตรงานตรวจพิสูจน์มลภาวะ<br>แทนผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ                   | กรรมการ       |
| ๙. นางปรียานุช บุณณากักดี<br>นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ<br>แทนอธิบดีกรมอนามัย                                  | กรรมการ       |

๑๐. นายวรพจน์ ทองอุปการ กรรมการ  
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ  
แทนเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑. นางสาวรุจยา บุญยทุฒานนท์ กรรมการ  
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ  
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๑๒. นายจารุพงศ์ บุญ-หลง กรรมการ  
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๓. นายวงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์ กรรมการ  
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๔. นางนันทวรรณ วิจิตรวาทการ  
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕. นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา กรรมการและเลขานุการ  
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

**ผู้ไม่มาประชุม** (เนื่องจากติดราชการ)

๑. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการ
๒. อธิบดีกรมวิชาการเกษตร กรรมการ
๓. อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง กรรมการ
๔. นายเจียรชัย ณ นคร กรรมการ

**ผู้เข้าร่วมประชุม**

๑. นายอนุ กัลลประวิทย์ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
๒. นางสาววรรณพร ความสุข กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
๓. นางนทีทิพย์ จิงสมประสงค์ กรุงเทพมหานคร
๔. นายจารุพงศ์ เพ็งเกลี้ยง กรุงเทพมหานคร
๕. นางศรีอรุณ สุขเจริญ กรมอนามัย
๖. นางสาวปิยาภัสร์ ชูแก้วงาม กรมอนามัย
๗. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ กรมควบคุมมลพิษ
๘. นายอนุพันธ์ อัฐรัตน์ กรมควบคุมมลพิษ
๙. นางสาวพรสุข จงประสิทธิ์ กรมควบคุมมลพิษ
๑๐. นายสุชิน สังขพงษ์ กรมควบคุมมลพิษ
๑๑. นางกัญชลี นาวิกภูมิ กรมควบคุมมลพิษ
๑๒. นายอนุคุณ สุธาพันธ์ กรมควบคุมมลพิษ
๑๓. นายสุเมธา วิเชียรเพชร กรมควบคุมมลพิษ

๑๔. นายปัญญา วรเพชรราชุทธ กรมควบคุมมลพิษ

๑๕. นายเถลิงศักดิ์ เพ็ชรสุวรรณ กรมควบคุมมลพิษ

๑๖. นางนันทิวา พิทยานิยม กรมควบคุมมลพิษ

๑๗.- ๒๖. เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๑๐ คน

เปิดประชุม เวลา ๑๓.๔๕ น.

## วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม

เนื่องจากนายโชติ ตราชู ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ดิฉันการไม่สามารถเข้าประชุมได้ จึงมอบหมายให้นางสมร มุตตามระ ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ปฏิบัติหน้าที่ประธานการประชุมแทน

## วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ตามที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และฝ่ายเลขานุการขอแก้ไขรายงานการประชุม

## วาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา

### ๓.๑ ร่างแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอในที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับกรุงเทพมหานครจัดทำร่างแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ โดยรวบรวม ประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์คุณภาพอากาศและเสียง เรื่องร้องเรียน การจัดการมลพิษทางอากาศที่ผ่านมาและแนวโน้มในอนาคต รวมทั้งความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ โดยได้รับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนต่างๆ รวม ๓ ครั้ง และได้ดำเนินการปรับปรุงแผนฯ เพื่อให้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนมากที่สุด

๒. วัตถุประสงค์ของร่างแผนฯ เพื่อควบคุมมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานครให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด และบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาคุณภาพอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดตัวชี้วัด ดังนี้

๒.๑ ฝุ่นขนาดเล็ก หรือฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM<sub>10</sub>)

- ค่าเฉลี่ยรายปีไม่เกิน ๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
- ค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ไม่เกิน ๑๒๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๘

๒.๒ ก๊าซไอโซน เฉลี่ย ๘ ชั่วโมงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ไม่เกิน ๗๐ ส่วนในพันล้านส่วน) ร้อยละ ๑๐๐

๒.๓ ระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ไม่เกิน ๗๐ เดซิเบลเอ) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๖

๒.๔ ค่าเฉลี่ยรายปีของสารอินทรีย์ระเหยง่าย ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ เทียบกับค่าเฉลี่ยของปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๔

๓.สาระสำคัญของร่างแผนฯ ประกอบด้วย ๕ มาตรการ (๖๕ แผนงาน) ได้แก่ (๑) มาตรการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงจากยานพาหนะ (๒) มาตรการจัดการมลพิษจากอุตสาหกรรมและสถานประกอบการ (๓) มาตรการจัดการมลพิษจากแหล่งกำเนิดอื่น เช่น การควบคุมฝุ่นจากการก่อสร้าง ฝุ่นฟุ้งปลิวจากถนนและจากการเผาในที่โล่ง การควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่ายจากคลังน้ำมัน รถบรรทุกน้ำมันและสถานีบริการน้ำมัน เป็นต้น (๔) มาตรการส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) มาตรการอื่น เช่น การติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพอากาศและเสียง การประชาสัมพันธ์ การวิจัยและพัฒนา เป็นต้น รวมวงเงินงบประมาณ ๕๔๒.๔ ล้านบาท

ฝ่ายเลขานุการให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า การดำเนินงานปีที่ผ่านมาได้มีการออกมาตรการเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำมันและเชื้อเพลิงให้สะอาดเพื่อลดมลพิษทางอากาศ ดังนั้น ในระยะต่อไปจะเน้นให้ความสำคัญเรื่องการตรวจสภาพสภาพรถประจำปี การบังคับใช้กฎหมายในการตรวจวัดและตรวจจับ เพื่อให้ประชาชนมีการดูแลและบำรุงรักษารถและเครื่องยนต์โดยเฉพาะรถเก่า ส่งเสริมการใช้รถขนส่งมวลชน การยกระดับมาตรฐานเครื่องยนต์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ที่ประชุมมีความเห็นและข้อเสนอแนะโดยสรุปดังนี้

#### ๑. ประเด็นแก้ไข/เพิ่มเติม

๑.๑ ความชัดเจนของการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการในทางปฏิบัติ เช่น การลดอายุของรถยนต์ที่จะต้องได้รับการตรวจสภาพรถยนต์ประจำปี การจำกัดอายุการใช้งานของรถแท็กซี่ การควบคุมมลพิษประเภทไดออกซินและฟิวแรนจากเตาเผาเศษ เป็นต้น

๑.๒ โครงการลำดับที่ ๒.๒.๒ ติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการสารอินทรีย์ระเหยง่ายในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก ตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕ เปลี่ยนหน่วยงานหลักจาก กรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็น กรุงเทพมหานคร เนื่องจากมีการถ่ายโอนภารกิจแล้วเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ และให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานสนับสนุน

๑.๓ ข้อ ๒.๓.๒ การจัดการมลพิษจากอุตสาหกรรม ย้ายกิจกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผามูลฝอย มาตรฐานมลพิษทางอากาศจากเตาเผามูลฝอยติดชื่อมาตรฐานค่าความทึบแสงจากเตาเผาเศษ ไปอยู่หัวข้อการจัดการมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทอื่น

๑.๔ การกำหนดแผนงาน/โครงการ ที่เกี่ยวกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ประสานสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

๑.๕ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว เสนอให้กำหนดเป้าหมายเป็นขนาดของพื้นที่แทนจำนวนพื้นที่

๑.๖ พิจารณาปรับปรุงเป้าหมายการดำเนินงานให้เป็นผลสำเร็จในระดับผลลัพธ์ (outcome) มากกว่า ผลผลิต (output)

๒. ประเด็นข้อเสนอแนะ

๒.๑ พิจารณากำหนดตัวชี้วัดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ( $PM_{2.5}$ ) แทนฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน ( $PM_{10}$ ) เนื่องจาก  $PM_{2.5}$  ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนโดยตรง และสามารถควบคุม  $PM_{10}$  ได้ในคราวเดียวกันเนื่องจาก  $PM_{2.5}$  เป็นส่วนหนึ่งของ  $PM_{10}$

๒.๒ พิจารณายกระดับค่าเป้าหมายตัวชี้วัดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน ( $PM_{10}$ ) ที่กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๘ เป็น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๙ หรือ ร้อยละ ๑๐๐

๒.๓ พิจารณาปรับค่ามาตรฐานก๊าซโอโซน เฉลี่ย ๘ ชั่วโมง เนื่องจากหลายประเทศมีการปรับค่ามาตรฐานให้มีความเข้มข้นแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา

๒.๔ เพิ่มการกำหนดตัวชี้วัดเป็นค่าการลดปริมาณมลพิษ

ฝ่ายเลขานุการชี้แจงว่า การจัดการมลพิษประเภทไดออกซินและฟิวแรน มีการดำเนินงานอยู่แล้วตามข้อกำหนดภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์ม ซึ่งจะรวมถึงแหล่งกำเนิดประเภทเตาเผาศพด้วยการตรวจวัด  $PM_{2.5}$  ยังมีข้อจำกัดโดยขณะนี้มีการตรวจวัดเพียงบางสถานี เนื่องจากเครื่องมือเก็บตัวอย่างและตรวจวัดมีราคาแพงต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ การยกระดับค่าเป้าหมายตัวชี้วัด  $PM_{10}$  ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ ๑๐๐ ดำเนินการได้ยาก เนื่องจากตัวเลขผลการตรวจวัดขณะนี้ มีค่าใกล้เคียงร้อยละ ๑๐๐ แล้ว ส่วนที่ยังเกินค่ามาตรฐานจะเป็นค่าที่ตรวจวัดบริเวณริมถนน โดยจำนวน ร้อยละ ๒ ที่ยอมให้เกินค่ามาตรฐาน เมื่อคำนวณแล้วจะเป็นจำนวนวัน ไม่เกินประมาณ ๓๐ วัน ในรอบ ๓๖๕ วัน และเกินเพียงบางช่วงเวลาในรอบ ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งน้อยมากและสามารถยอมรับได้ ทั้งนี้ จะรับข้อสังเกตทั้งหมดไปพิจารณาในการปรับปรุงแก้ไขร่างแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ต่อไป

**มติ**

มอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ พิจารณาปรับปรุงร่างแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ และนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาอีกครั้ง ก่อนนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อไป

**๓.๒ มาตรฐานระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่ง**

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

๑. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ เห็นชอบกับการกำหนดมาตรฐานระดับเสียงของรถยนต์ใหม่ขณะวิ่ง และวิธีการตรวจวัด ตามความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ โดยให้กรมการขนส่งทางบกเป็นหน่วยงานรับผิดชอบนำค่ามาตรฐานฯ ไปออกประกาศบังคับใช้ กำหนดระยะเวลาการบังคับใช้มาตรฐานระดับเสียงของรถยนต์ใหม่ขณะวิ่ง สำหรับการผลิตรถยนต์รุ่นใหม่ทุกประเภท เมื่อพ้นกำหนด ๒ ปี นับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และบังคับใช้

กับการผลิตรถยนต์ทุกประเภท เมื่อพ้นกำหนด ๔ ปี นับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้  
กรมการขนส่งทางบกเร่งดำเนินการออกมาตรฐานฯ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าในการบังคับใช้  
มาตรฐานฯ

๒. กรมการขนส่งทางบกจัดทำรายละเอียดคำขอตั้งงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ใน  
โครงการจัดสร้างสนามทดสอบและจัดหาเครื่องมือสำหรับการทดสอบระดับเสียงยานพาหนะขณะวิ่ง วงเงิน  
๔๐ ล้านบาท ประกอบด้วย ค่าชุดอุปกรณ์ตรวจวัดระดับเสียงของรถยนต์ขณะวิ่ง จำนวน ๑๑ ล้านบาท และ  
ค่าก่อสร้างสนามทดสอบ จำนวน ๒๙ ล้านบาท โดยการดำเนินการสร้างสนามทดสอบดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่ง  
ของการบังคับใช้มาตรฐานระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่งตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๓. คณะอนุกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรม ในการประชุมครั้งที่  
๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ รับทราบผลการประชุมหารือร่วมกันระหว่าง กรมควบคุมมลพิษ  
กรมการขนส่งทางบก และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่เห็นชอบ  
ให้กรมการขนส่งทางบก ดำเนินการตามกรอบเวลาที่กำหนดในการประกาศเกณฑ์มลพิษทางเสียงของ  
รถจักรยานยนต์ในปี ๒๕๕๔ และประกาศเกณฑ์มลพิษทางเสียงของรถยนต์นั่งและรถยนต์บรรทุกในปี ๒๕๕๗ และ  
เสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณประจำปีในการจัดสร้างสนามทดสอบฯ ตามรายละเอียดโครงการฯ ที่  
จัดทำไว้แล้ว และคณะอนุกรรมการประสานฯ มีมติเห็นชอบให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม  
พิจารณาประกาศมาตรฐานระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่งเป็นมาตรฐานบังคับ และจัดสร้างสนามทดสอบเพื่อ  
รองรับการพิจารณาการประกาศมาตรฐานระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่งเป็นมาตรฐานบังคับ รวมทั้ง  
เห็นชอบให้กรมควบคุมมลพิษนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษและคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อ  
พิจารณาให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประกาศมาตรฐานระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่งเป็น  
มาตรฐานบังคับ และสนับสนุนงบประมาณให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจัดสร้างสนามทดสอบฯต่อไป

๔. กรมควบคุมมลพิษมีความเห็นว่า การประกาศมาตรฐานระดับเสียงยานพาหนะใหม่  
ขณะวิ่งเป็นมาตรฐานบังคับจะทำให้ยานพาหนะทุกชนิดที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศไทยได้รับการควบคุม  
ให้มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของประชาชนในประเทศและเป็นการส่งเสริม  
การส่งออกยานพาหนะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยวัตถุประสงค์ของการสร้างสนามทดสอบกลาง  
ภายในประเทศ ๒ แห่ง ทั้งในส่วนของการขนส่งทางบกและสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม  
นอกจากเพื่อให้บริการทดสอบตามมาตรฐานระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่งที่จะประกาศบังคับใช้ได้อย่าง  
เพียงพอแล้ว ยังเป็นการพัฒนาคุณภาพของยานพาหนะที่ผลิตและจำหน่ายภายในประเทศรวมทั้งนำเข้าจาก  
ต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมยานยนต์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ที่ประชุมเห็นชอบตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษ และมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษ  
นำเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาต่อไป

## **มติ**

เห็นชอบให้กรมควบคุมมลพิษนำเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณา ดังนี้

๑. ให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พิจารณาการประกาศมาตรฐานระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่งเป็นมาตรฐานบังคับ และจัดสร้างสนามทดสอบระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่ง

๒. ให้กรมการขนส่งทางบกดำเนินการตามกรอบเวลาที่กำหนดในการประกาศเกณฑ์มลพิษทางเสียงของรถจักรยานยนต์ในปี ๒๕๕๔ รถยนต์นั่งและรถยนต์บรรทุกในปี ๒๕๕๗ และเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณประจำปีในการจัดสร้างสนามทดสอบระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่ง ตามรายละเอียดโครงการที่จัดทำไว้แล้ว

๓. ให้สำนักงานงบประมาณสนับสนุนงบประมาณให้กรมการขนส่งทางบกและสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จัดสร้างสนามทดสอบระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่ง

### **๓.๓ การจัดการตะกอนในหลุมฝังกลบริมห้วยคลิตี้**

ฝ่ายเลขานุการนำเรียนที่ประชุมดังนี้

๑. สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีการอภิปรายในประเด็นข้อเท็จจริงตะกอนในหลุมฝังกลบ บริเวณริมห้วยคลิตี้ ว่าเป็นสินแร่ตามธรรมชาติ หรือ ตะกอนหางแร่จากกิจกรรมแต่งแร่ เพื่อให้ได้ความชัดเจนในการนำมาประกอบการพิจารณาการแก้ไขปัญหาการจัดการตะกอนในหลุมฝังกลบได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงการเรียกร้องค่าเสียหายในการดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อไป คณะกรรมการควบคุมมลพิษจึงมีมติมอบหมายกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สรุปรายข้อเท็จจริงว่าตะกอนจากหลุมฝังกลบริมห้วยคลิตี้เป็นสินแร่ธรรมชาติหรือเป็นตะกอนหางแร่จากกิจกรรมแต่งแร่ โดยประสานกับกรมทรัพยากรธรณี และใช้ข้อมูลการศึกษาที่มีอยู่ของกรมควบคุมมลพิษประกอบ โดยขอให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ แจ้งยืนยันเป็นทางการเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษทราบอีกครั้ง

๒. กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีหนังสือที่ อก ๐๕๐๗/๕๑๘๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งว่า ผลจากการประชุมหารือร่วมกันระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และกรมทรัพยากรธรณี สรุไปได้ว่า ตะกอนที่อยู่ในหลุมฝังกลบทั้ง ๘ หลุม เป็นทั้งตะกอนหางแร่ที่เกิดจากกิจกรรมการแต่งแร่และตะกอนที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ตามข้อพิจารณาจากลักษณะทางกายภาพ องค์ประกอบทางเคมี และแผนการฟื้นฟูลำห้วยโดยบริษัท ตะกั่วคอนเซนเตรท จำกัด ซึ่งสันนิษฐานได้ว่า ส่วนใหญ่น่าจะเป็นตะกอนหางแร่จากกิจกรรมการแต่งแร่ อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถบ่งบอกถึงสัดส่วนของตะกอนหางแร่และตะกอนที่มีอยู่ตามธรรมชาติได้อย่างชัดเจน

๓. ที่ประชุมได้ประมวลข้อมูลทั้งหมด ได้แก่

๓.๑ ข้อเท็จจริงที่ตะกอนทางแร่มีการรั่วไหลจากบ่อกักเก็บลงสู่ลำห้วยคลิตี้และมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการใช้แรงงานคนขุดลอกตะกอนในลำห้วย นำกลับมาฝังไว้ในบ่อกักเก็บตะกอนทางแร่และหลุมฝังกลบ บริเวณริมห้วยคลิตี้ จำนวน ๘ หลุม ตะกอนที่ขุดลอกจากลำห้วย ส่วนหนึ่งจึงเป็นตะกอนดินที่มีอยู่เดิมในลำห้วยที่อาจมีตะกั่วจากการสะสมตามธรรมชาติและส่วนหนึ่งเป็นตะกอนทางแร่ที่รั่วไหลจากบ่อกักเก็บ

๓.๒ บทสรุปของรายงานวิชาการสิ่งแวดล้อมแหล่งแร่ตะกั่ว บริเวณลุ่มน้ำคลิตี้ อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี โดยสนใจ เย็นสบาย และวันเพ็ญ อ่วมใจบุญ กรมทรัพยากรธรณี ปี ๒๕๔๖ ที่พบหลักฐานจากการขุดหลุมทดลองริมห้วยคลิตี้ โดยคาดว่า การสะสมตัวของตะกอนน้ำล้นฝั่งชั้น A ปนเปื้อนมาจากกระบวนการแตกร้าวจากโรงลอยแร่ในปัจจุบัน ซึ่งมีปริมาณตะกั่วปนเปื้อนประมาณร้อยละ ๑๐ และได้ชั้น A ปริมาณตะกั่วปนเปื้อนลดลงเหลือประมาณร้อยละ ๕ และที่ความลึก ประมาณ ๑ เมตร ปริมาณตะกั่วปนเปื้อนเพิ่มขึ้นเป็นประมาณร้อยละ ๒๐ แต่ผลการวิเคราะห์หาอายุชั้นตะกอนที่อยู่ลึกลงไปใต้ชั้น A มีอายุน้อยกว่า ๕๐๐ ปี ๕๑๐+/-๒๐๐ ปี และ ๑๖๐๐+/- ๒๐๐ ปี ตามลำดับ คาดว่าเกิดการปนเปื้อนของแร่ตะกั่วใต้ชั้น A เป็นผลจากกระบวนการผูกพันตามธรรมชาติ และ/หรือการทำเหมืองตั้งแต่โบราณก่อน ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว

๓.๓ หนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ อก ๐๕๐๗/๕๑๘๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔

๓.๔ ผลการวิเคราะห์ค่าความเข้มข้นตะกั่วทั้งหมดและตะกั่วในน้ำสกัดด้วยวิธี Leaching Test เทียบกับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๔๘ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ตะกอนดังกล่าวจัดเป็นของเสียอันตราย

ที่ประชุมมีความเห็นร่วมกันว่าตะกอนในหลุมฝังกลบส่วนใหญ่เป็นตะกอนทางแร่ จึงได้หารือเพื่อหาแนวทางในการจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบ สรุปได้ดังนี้

๑. ฝ่ายเลขานุการให้ข้อมูลเพิ่มเติมต่อที่ประชุม ดังนี้

๑.๑ การรับฟังความเห็นของประชาชน จำนวน ๒ ครั้ง โดยการประชุมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ชาวบ้านคลิตี้บนและชาวบ้านคลิตี้ล่าง จำนวน ๓ กลุ่ม จากทั้งหมด ๔ กลุ่ม เห็นด้วยกับทางเลือกในการกำจัดตะกอนทางแร่โดยบริษัทรับกำจัดกากของเสียอันตราย เนื่องจากเป็นแนวทางที่ใช้เวลาดำเนินงานน้อยกว่าแนวทางอื่นและเป็นการแก้ไขปัญหาที่ถาวร ส่วนอีก ๑ กลุ่มเห็นว่าควรฝังกลบแบบปลอดภัยในพื้นที่ และการประชุมรับฟังความเห็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นการรับฟังความคิดเห็นจากชาวบ้านคลิตี้ล่าง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด เห็นว่าควรนำตะกอนทางแร่ไปฝังกลบบริเวณเหมืองบ่องาม ซึ่งอยู่ห่างจากหมู่บ้านคลิตี้ไปทางทิศตะวันออก ประมาณ ๖ กิโลเมตร

๑.๒ ผลการศึกษาความเหมาะสมของการใช้พื้นที่เหมืองแร่บ่องาม พบว่า บริเวณใกล้เคียงกับเหมืองแร่บ่องามมีหลุมยุบขนาดใหญ่ จำนวน ๓ แห่ง เหมืองแร่บ่องามเป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และอยู่ติดกับลุ่มน้ำชั้น ๑A และลุ่มน้ำชั้น ๒ จึงไม่เหมาะสมในการใช้เป็นสถานที่ฝังกลบกากของเสีย ส่วนบ่อกักเก็บตะกอนที่เสนอให้ใช้เป็นพื้นที่ฝังกลบนั้น จากข้อมูลของกรมทรัพยากรธรณีพบว่า ในพื้นที่ดังกล่าวมีรอยเลื่อนบ่องาม ซึ่งเป็นรอยเลื่อนมีพลังพาดผ่าน จึงไม่เหมาะสมในการใช้เป็นสถานที่ฝังกลบกากของเสีย เนื่องจากมีโอกาสที่



ตะกอนทางแร่จะรั่วไหลได้อีก หลังจากให้ข้อมูลรายละเอียดและชี้แจงทำความเข้าใจ ชาวบ้านคลิตี้ล่างมีความเห็นให้นำตะกอนทางแร่ออกนอกพื้นที่ สำหรับการฝังกลบแบบปลอดภัยในพื้นที่ ซึ่งเป็นความเห็นของชาวบ้าน ๑ กลุ่ม จากการรับฟังความเห็นครั้งที่ ๑ นั้น มีข้อเท็จจริงว่า พื้นที่ดังกล่าวเป็นอุทยานแห่งชาติ และบางส่วนเป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑ A หากมีการฝังกลบตะกอนทางแร่ที่เป็นของเสียอันตราย จะต้องดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมีการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังโดยตลอด

๒. การพิจารณาแนวทางในการจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบ เห็นควรให้กำจัดตะกอนทางแร่โดยบริษัทรับกำจัดกากของเสียอันตราย โดยต้องดำเนินการตามขั้นตอนของระบบการขนส่งเคลื่อนย้ายและกำจัดของเสีย (Manifest system) มีการบำบัดด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น วิธีปรับเสถียร (Solidification) ฝังกลบยังสถานที่ฝังกลบของเสียอันตราย แบบ Secure landfill (Double layer) มีการติดตั้งระบบรวบรวมน้ำชะกาก การระบายก๊าซ และติดตั้งบ่อติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำใต้ดิน และคุณภาพอากาศ รวมทั้งมีมาตรการฟื้นฟูพื้นที่หลุมฝังกลบเดิมด้วย

๓. ในเบื้องต้นให้ดำเนินการจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบ บริเวณริมห้วยคลิตี้ โดยใช้งบประมาณที่กรมควบคุมมลพิษขอเงินไว้เบิกเหลืองบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ (ประมาณ ๗ ล้านบาท) ดำเนินการในระยะแรกก่อน ซึ่งสามารถจัดการตะกอนในหลุมฝังกลบได้ประมาณ ๔ หลุม จากทั้งหมด ๘ หลุม และมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษนำความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาแนวทางการจัดการตะกอนในหลุมฝังกลบริมห้วยคลิตี้ พร้อมทั้งขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมในส่วนที่เหลือต่อไป

๔. ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีข้อสังเกตในประเด็นที่ ดร.จารุพงศ์ บุญหลง ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ได้เคยให้ข้อสังเกตว่ายังไม่ควรพิจารณาทางเลือกในการจัดการกากตะกอนทางแร่ เนื่องจากคำพิพากษาของศาล ให้บริษัท ตะกั่วคอนเซนเตรทส์ จำกัด ดำเนินการฟื้นฟูจัดมลพิษที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไป เกรงว่าหากดำเนินการไปแล้ว บริษัท ตะกั่วคอนเซนเตรทส์ อาจจะชะลอความรับผิดชอบได้

ฝ่ายเลขานุการชี้แจงว่าคำพิพากษาของศาลเป็นเรื่องการจัดมลพิษและฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้สำหรับการจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบ เป็นการป้องกันความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ ซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไขในเบื้องต้นก่อน ดังความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่เห็นว่าหากรอให้กระบวนการพิจารณาคดีสิ้นสุดอาจยืดเยื้อออกไปอีกหลายปี และความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ก็จะไม่ทุเลาเบาบาง ประกอบกับการปรับปรุงฝ่ายหินให้มีประสิทธิภาพในการดักตะกอนท้องน้ำ รวมทั้งการจัดการตะกอนในหลุมฝังกลบริมห้วยคลิตี้จะไม่ขัดต่อคำพิพากษาของศาลจังหวัดกาญจนบุรี เพราะเป็นการป้องกันและบรรเทาปัญหาการปนเปื้อนสารตะกั่วในห้วยคลิตี้และป้องกันไม่ให้ตะกอนท้องน้ำที่ปนเปื้อนสารตะกั่วเคลื่อนตัวลงสู่ห้วยคลิตี้ตอนล่างไม่ใช้การจัดมลพิษที่เกิดขึ้นให้หมดไปตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดกาญจนบุรี

## มติ

เห็นชอบกับแนวทางจัดการตะกอนในหลุมฝังกลบ ริมห้วยคลิตี้ โดยบริษัทรับกำจัดกากของเสียอันตรายโดยใช้งบประมาณ ปี ๒๕๕๔ ของกรมควบคุมมลพิษดำเนินการจัดการตะกอนในหลุมฝังกลบบางส่วนก่อน และมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษนำความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาแนวทางการจัดการตะกอนในหลุมฝังกลบริมห้วยคลิตี้ และขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมในส่วนที่เหลือต่อไป

### ๓.๔ แหล่งที่มาการปนเปื้อนของสารแคดเมียมและแนวทางการฟื้นฟูดินและตะกอนดินในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตา อำเภอสอด จังหวัดตาก

ฝ่ายเลขานุการนำเรียนที่ประชุม ดังนี้

๑. สืบเนื่องจากคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีมติ (๑) ให้ฝ่ายเลขานุการหารือกับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สรุปแหล่งที่มาของการปนเปื้อนแคดเมียมว่ามาจากธรรมชาติหรือกิจกรรมเหมือง โดยใช้ข้อมูลรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม รวมถึงรายงานการเปลี่ยนแปลง หรือขอขยาย และรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน แก้ไขและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ของโครงการเหมืองแร่สังกะสี บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ ถึงปัจจุบัน รวมถึงข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และ (๒) จัดลำดับแนวทางการฟื้นฟูดินและตะกอนดิน พร้อมทั้งเสนอแนะมาตรการติดตามเฝ้าระวัง เสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษอีกครั้ง ก่อนนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาต่อไป

๒. จากการรวบรวมข้อมูลต่างๆ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ แหล่งที่มาการปนเปื้อนในดินและตะกอนดินในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตา มาจากการผุพังโดยกระบวนการทางธรรมชาติและการทำเหมืองแร่ เนื่องจากไม่มีข้อมูลของค่าภูมิหลังของแคดเมียมในดินและตะกอนดินในลำห้วยในพื้นที่ก่อนการทำเหมือง ทำให้ไม่สามารถหาช่วงเวลาที่มีมีการปนเปื้อนที่อาจเกิดจากขบวนการผุพังตามธรรมชาติในพื้นที่ศักยภาพแร่ หรือจากการประกอบกิจกรรมการทำเหมืองแร่ รวมทั้งสัดส่วนที่ทำให้เกิดการปนเปื้อนในพื้นที่ดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๔๗ ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม พบปริมาณแคดเมียมมีค่าสูงผิดปกติใกล้บริเวณที่มีการทำเหมือง ต่อมาเมื่อมีการติดตั้งอาคารกรองตะกอนบริเวณท้ายระบบบำบัดตะกอนก่อนปล่อยลงสู่ห้วยแม่ตา พบว่าปัญหาการปนเปื้อนแคดเมียมในลำห้วยแม่ตาได้ลดระดับลง แสดงว่าก่อนปี ๒๕๔๗ เหมืองแร่ยังมีการควบคุมหรือดูแลไม่สมบูรณ์ จึงสันนิษฐานได้ส่วนหนึ่งว่าอาคารกรองตะกอนดังกล่าวสามารถป้องกันการปนเปื้อนแคดเมียมออกนอกพื้นที่เหมือง และแหล่งที่มาของการปนเปื้อนแคดเมียมในห้วยแม่ตาส่วนหนึ่งมาจากกิจกรรมการแต่งแร่

ทั้งนี้ ปัญหาการปนเปื้อนแคดเมียมในลำห้วยได้ลดระดับลงแล้ว ปัจจุบันประเด็นปัญหาในพื้นที่แม่ตา คือ การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ปนเปื้อนแคดเมียมทำนาข้าว ซึ่งปริมาณแคดเมียมที่ปนเปื้อนอยู่ในระดับอันตราย ประมาณ ๒,๐๐๐ไร่

## ๒.๒ แนวทางการฟื้นฟูดินและตะกอนดิน ได้แก่

- (๑) การปลูกพืชทางเลือกในพื้นที่เกษตรกรรม ได้แก่ พืชพลังงาน (อ้อย) พืชล้มลุก (สาบเสือ) เป็นต้น
- (๒) การปลูกหญ้าแฝกในแปลงนาสลับข้าวขาวดุดับแคดเมียม
- (๓) การขุดลอกหน้าดินประมาณ ๓๐ เซนติเมตร และนำดินที่ไม่ปนเปื้อนถมทับหน้าดิน
- (๔) การขุดลอกดินและส่งไปกำจัดที่ศูนย์บริการรับกำจัดกากของเสียที่ได้รับอนุญาต

ทั้งนี้ การแก้ไขปัญหามีความเหมาะสมตามทางเลือกต่างๆ โดยผ่านความเห็นชอบจากชาวบ้านในพื้นที่ ซึ่งในเบื้องต้น ชาวบ้านมีข้อเสนอให้รัฐบาลรับซื้อที่ดิน โดยตั้งราคาไว้ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาทต่อไร่ รวมทั้งเสนอให้มีการประกาศขอบเขตพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนแคดเมียมในนาข้าวให้ชัดเจน เพื่อประกอบการตัดสินใจในการปลูกพืช และจากผลการศึกษามีความจำเป็นพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนและชี้แจงกับประชาชนในพื้นที่ได้ โดยการดำเนินงานต่อไป อาจพิจารณาให้มีการประกาศพื้นที่ห้ามปลูกพืชเพื่อการบริโภค เช่น ข้าว กระเทียม และเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานในระดับพื้นที่ต่อไป เมื่อได้ความชัดเจนในระดับนโยบายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณาแนวทางการฟื้นฟูดินและตะกอนดินในพื้นที่แม่ตาว สรุปได้ดังนี้

๑. ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีความเห็นว่า ปัจจุบันมีการปลูกอ้อยเพื่อเป็นวัตถุดิบให้กับโรงงานผลิตเอทานอลในพื้นที่อยู่แล้ว จึงควรจะเป็นแนวทางหลักในการฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนแคดเมียม สำหรับทางเลือกอื่น น่าจะเป็นการผสมผสานเพื่อบริหารจัดการ โดยคณะทำงานที่จะแต่งตั้งต้องพิจารณารายละเอียดในทางปฏิบัติต่อไป นอกจากนี้ ขอเสนอให้มีการกำหนดมาตรฐานดินเพื่อการเพาะปลูกเป็นการเฉพาะ เนื่องจากปัจจุบันมาตรฐานดินที่กำหนดเพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของประชาชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย ซึ่งฝ่ายเลขานุการรับไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

๒. ผู้แทนกรมเจ้าท่ามีข้อห่วงใยเรื่องระยะเวลาในการปลูกอ้อยเพื่อดูดซับแคดเมียมในพื้นที่ให้ได้หมด รวมทั้งตลาดรับซื้ออ้อยจากชาวบ้านในพื้นที่ ฝ่ายเลขานุการให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญ ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการปลูกอ้อยเพื่อดูดซับแคดเมียมให้ได้หมดในพื้นที่ อาจจะใช้เวลาในการปลูกอ้อยหลายสิบปี โดยอ้อยจะดูดซับแคดเมียมไว้ที่รากและลำต้น และการปลูกอ้อยเพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิตเอทานอล ในพื้นที่ที่มีโรงงานรับซื้ออยู่แล้ว แต่ที่ประชาชนไม่นิยมปลูกอ้อย เนื่องจากได้ผลผลิตต่ำ ทั้งนี้ เอทานอลที่ผลิตจากอ้อยดังกล่าวจะไม่ปล่อยแคดเมียมออกสู่บรรยากาศ

๓. ที่ประชุมเห็นชอบกับแนวทางที่ ๑ การปลูกพืชทางเลือกในพื้นที่เกษตรกรรม ได้แก่ พืชพลังงาน (อ้อย) และแนวทางที่ ๓ การขุดลอกหน้าดิน ประมาณ ๓๐ เซนติเมตร และนำดินที่ไม่ปนเปื้อนถมทับหน้าดิน โดยให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำรายละเอียดข้อมูลเพิ่มเติม ได้แก่ ขอบเขตและการใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่ที่ปนเปื้อนแคดเมียม เช่น พื้นที่ปลูกอ้อย พื้นที่ปลูกข้าว เป็นต้น ค่าใช้จ่ายในแต่ละแนวทางการจัดการ รายละเอียดหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมต่อแนวทางการจัดการตะกอนดินและดิน รวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาแนวทางการฟื้นฟูดินและตะกอนดินในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตาว อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก ต่อไป

## มติ

มอบหมายกรมควบคุมมลพิษนำผลการศึกษาโครงการสำรวจการกระจายตัวและแหล่งที่มา การปนเปื้อนของสารแคดเมียมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตาบ อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก และข้อมูลเพิ่มเติมตามความเห็นของ คณะกรรมการควบคุมมลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาแนวทางการฟื้นฟูดินและ ตะกอนดินในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตาบ อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก

### วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

#### ๔.๑ ร่างกฎกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าด้วยการควบคุมการรับจ้างให้บริการ กำจัดมูลฝอยและการควบคุมระบบกำจัดมูลฝอย

ฝ่ายเลขานุการขอเสนอในการประชุมครั้งต่อไป

### วาระที่ ๕ เรื่องเพื่อทราบ

ไม่มี

ปิดประชุม เวลา ๑๗.๔๕ น.

นางกัญชลี นาวิกภูมิ  
นางนันทิwa พิทยานิยม  
นางสาวณัฐินีพร สร้อยสูงเนิน  
ผู้บันทึกรายงานการประชุม  
นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา  
ผู้ตรวจรายงานการประชุม